

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารกับประสิทธิผลการบริหาร
ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
กรุงเทพมหานคร

The Relations between Management Factors and Effectiveness of
Private Vocational Education Institution Management,
under Vocational Education Commission Bangkok

วรารัฐ แยมชุตติ

นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธนบุรี

โทร. 0-2421-0115, E-mail: Varavout.Y@mbk.ac.th

Varavut Yamchuti

Master of Education Program College, Thonburi University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับปัจจัยทางการบริหารของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2) ศึกษาระดับประสิทธิผลการบริหารของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารกับประสิทธิผลการบริหารของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่ากับครูผู้สอนในสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2559 แบ่งออกเป็นแต่ละเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 เขต 2 และเขต 3 ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 67 โรงเรียน ครูผู้สอนจำนวน 400 คน นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญที่เลือกเจาะจง จำนวน 3 ท่าน ได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00 จากนั้นทำการทดสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.97 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยวิธีของเพียร์สัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับปัจจัยทางการบริหารของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนของผู้บริหารสถานศึกษาในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ปัจจัยด้านลักษณะสภาพแวดล้อม รองลงมา คือ ปัจจัยด้านลักษณะบุคคล และลำดับสุดท้าย คือ ปัจจัยด้านลักษณะ

นโยบายการบริหารและการปฏิบัติ ตามลำดับ 2) ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับระดับประสิทธิผลการบริหารของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีพันธกิจชัดเจน รองลงมา คือ ด้านความเป็นผู้นำทางวิชาการ และลำดับสุดท้าย คือ ด้านโอกาสและเวลาในการเรียนรู้ ตามลำดับ และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารกับประสิทธิผลการบริหารของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่าปัจจัยทางการบริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับประสิทธิผลการบริหารของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ปัจจัยทางการบริหาร ประสิทธิภาพการบริหารของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน

Abstract

The purposes of this research were 1) to investigate level of administrative factors in private vocational colleges under the Commission on Vocational Education in Bangkok, 2) to investigate level of administrative effectiveness in private vocational colleges under the Commission on Vocational Education in Bangkok, and 3) to investigate a relationship between administrative factors and administrative effectiveness of private vocational colleges under the Commission on Vocational Education in Bangkok. Data were collected through an employment of a questionnaire with 400 teachers in vocational colleges under the Commission on Vocational Education in Bangkok, in the academic year 2016. The sample group of 400 vocational teachers were recruited by a multi-stage random sampling technique. The questionnaire was tested for its reliability and turned out to be .97 for the whole set. Data were analyzed by means of frequency, percentage, mean, standard deviation, and Pearson Correlation Coefficients at a significant level of .05.

The findings revealed that 1) The sample group rated level of administrative factor of the directors of private vocational colleges under the Commission on Vocational Education in Bangkok area at the highest level. When inspecting for individual aspects, it was found that the highest rated aspect was an environmental aspect, followed by personal aspect, and policy and practice aspect, respectively. 2) Regarding the sample group's opinion toward administrative effectiveness of the private vocational colleges under the Commission on Vocational Education in

Bangkok, it was found that the sample group rated at the highest level. When inspecting for individual aspects, it was found that the highest rated aspect was vision visibility aspect, followed by academic leading, and learning opportunity and timing, respectively. 3) The relationship between administrative factor and administrative effectiveness of private vocational colleges under the Commission on Vocational Education in Bangkok revealed that the administrative factors were positively related to administrative effectiveness among the private vocational colleges under the Commission on Vocational Education in Bangkok, statistically significant at .05 level.

Keywords: administrative factor, administrative effectiveness private vocational colleges

บทนำ

การศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองตลอดชีวิตและเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าซึ่งสามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของสังคม โดยเฉพาะในยุคสมัยนี้การเปลี่ยนแปลงในยุคประเทศไทย 4.0 นโยบายหลักของอาชีวศึกษาได้ยึดยุทธศาสตร์กระทรวงศึกษาธิการ 2560 และ พ.ร.บ.การศึกษาชาติ เป็นหลัก และต้องสร้างให้เกิดค่านิยมอาชีวศึกษา และเพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติ และมีตัวชี้วัดกำกับการทำงานจึงจะได้นำแนวทางอริยสัจ 4 มาใช้ คือ หาปัญหาให้พบ แล้วหาสาเหตุของปัญหา แนวทางการแก้ปัญหา ผลสัมฤทธิ์จะนำมาเป็นตัวชี้วัด และสิ่งที่ขาดเสียมิได้ที่เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้ให้นโยบายไว้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาต้องช่วยกันดูแลรักษาวินัยให้ดี ดูแลครูและบุคลากรให้ดี และที่สำคัญต้องดูแลนักเรียน นักศึกษาให้ดีที่สุด เพราะจะเป็นพลังคุณภาพในการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต และขอให้ตระหนักว่าการบริหารงานที่มีคุณภาพ คือ การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด การที่สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนจะดำเนินการประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด (Robbins, 1997: 7) กล่าวว่า ความสำคัญยิ่งในการดำเนินการของสถานศึกษา คือ ประสิทธิภาพของสถานศึกษาที่เกิดจากความต้องการในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างมีระบบ โดยมุ่งหวังให้เกิดความเสมอของการให้บริการการศึกษา ในปัจจุบันประสิทธิภาพของสถานศึกษามีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการดำเนินงานของสถานศึกษา เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพในผลผลิต บริการ และผู้รับบริการในทุกกลุ่ม ด้วยเหตุนี้ในฐานะผู้บริหารจึงต้องคำนึงถึงการบริหารให้เกิดประสิทธิผลของสถานศึกษาเป็นสำคัญ รวมถึงสถานศึกษาอาชีวเอกชนซึ่งถือเป็นองค์การทางการศึกษาที่ต้องคำนึงถึงประสิทธิผล ดังที่ Steers (1977: 5 – 8) ได้นำเสนอทฤษฎีปัจจัยทางการบริหาร เน้นบทบาทของพฤติกรรมของบุคคลในองค์การที่มีต่อความสำเร็จขององค์การ ได้ตัวแปรต้นที่มีต่อปัจจัยทางการบริหารจำแนกเป็น 4 ปัจจัย ได้แก่

1) ปัจจัยด้านลักษณะขององค์กร 2) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม 3) ปัจจัยด้านบุคคล และ 4) ปัจจัยด้านนโยบายบริหารและการปฏิบัติ เข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ควบคู่กันที่ต้องการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนให้มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล เพื่อการเตรียมตัวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน มีศักยภาพสูงซึ่งสอดคล้องกับ Gillham (2000) ที่ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 1) มีพันธกิจชัดเจน 2) สภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและเป็นระเบียบเรียบร้อย 3) บรรยากาศที่มีการคาดหวังสูงในความสำเร็จ 4) โอกาสและเวลาในการเรียนรู้ 5) ความเป็นผู้นำทางวิชาการ และ 6) การส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับสถานศึกษา

ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศให้สถานศึกษาเอกชนทุกแห่งใช้มาตรฐานการอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2559 ว่าด้วยเรื่องของข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพ และมาตรฐานในการจัดการอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการส่งเสริม การกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล และการประกันคุณภาพการจัดการศึกษาภายในทุกปีการศึกษา โดยให้สถานศึกษาต้องมีความตระหนักเห็นความสำคัญ และมีความพยายามในการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน เพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และการพัฒนามาตรฐานการศึกษา โดยการพัฒนาแต่ละตัวบ่งชี้จากระดับคุณภาพในปัจจุบันไปสู่ระดับคุณภาพ “ดีมาก” ในทุกตัวบ่งชี้ เป็นไปตามมาตรฐาน 4 ด้านตามประกาศ ของกระทรวงศึกษาธิการ

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า ปัจจัยทางการบริหารของสถานศึกษาเอกชนซึ่งจะประกอบไปด้วย 1) ปัจจัยด้านลักษณะองค์กร 2) ปัจจัยด้านลักษณะสภาพแวดล้อม 3) ปัจจัยด้านลักษณะบุคคล และ 4) ปัจจัยด้านลักษณะนโยบายการบริหาร และการปฏิบัติ (Steers, 1977: 5 – 8) ซึ่งจะสัมพันธ์กับตัวแปรตามที่สำคัญในการบริหารของสถานศึกษาเอกชนให้มีประสิทธิภาพเป็นมาตรฐานการอาชีวศึกษา สอดคล้องกับ Gillham (2000) ที่ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 1) มีพันธกิจชัดเจน 2) สภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและเป็นระเบียบเรียบร้อย 3) บรรยากาศที่มีการคาดหวังสูงในความสำเร็จ 4) โอกาสและเวลาในการเรียนรู้ 5) ความเป็นผู้นำทางวิชาการ และ 6) การส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับสถานศึกษา และเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และการพัฒนามาตรฐานการศึกษา โดยการพัฒนาแต่ละตัวบ่งชี้จากระดับคุณภาพในปัจจุบันไปสู่ระดับคุณภาพ “ดีมาก” ในทุกตัวบ่งชี้ นั้น ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษา จึงมีความสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารกับประสิทธิภาพการบริหารของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร เพื่อนำผลที่ได้นำไปปรับปรุงในการบริหารสถานศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผน กำหนด

นโยบาย การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสถานศึกษา และผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลดียิ่งขึ้น อันจะส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยทางการบริหารของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลการบริหารของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารกับประสิทธิผลการบริหารของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร

วิธีการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ครูผู้สอนในสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2559 จำนวนสถานศึกษา 80 โรงเรียน จำแนกตามพื้นที่การศึกษา ได้แก่ 1) เขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 1 2) เขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 2 และ 3) เขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 3 รวมจำนวนประชากรครูผู้สอนทั้งสิ้น 4,263 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้ทำการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multiple Sampling) ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 หาจำนวนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้พื้นที่การศึกษาเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง ใช้วิธีแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามหลักเกณฑ์การคำนวณของ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2543: 139) ออกเป็น 3 เขต ได้แก่ เขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 1 เขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 2 และ เขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 3 แล้วจึงเทียบสัดส่วน ขั้นตอนที่ 2 เก็บจำนวนกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) คือสุ่มตัวอย่างโดยการจับสลาก สถานศึกษาอาชีวศึกษา จำนวน 67 โรงเรียน แบ่งออกเป็นแต่ละเขตพื้นที่ ได้แก่ เขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 1 เขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 2 และ เขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 3 ด้วยการแจกแบบสอบถามตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 ชุด โดยนำแบบสอบถามไปขอความร่วมมือครูผู้สอนในสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหารของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากทม. ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในสถานศึกษาอาชีวศึกษา

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร

การหาคุณภาพเครื่องมือ ใช้วิธีการดังนี้คือ 1) นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญที่เลือกเจาะจงจำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ความถูกต้องของเนื้อหา (Content) และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ ได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00 และ 2) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try – out) ครูผู้สอนในสถานศึกษาอาชีวศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) และหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.824

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูลที่ใช้ในครั้งนี้ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ดำเนินการแจกและเก็บแบบสอบถามด้วยตนเองจากสถานศึกษา 67 โรงเรียน จำนวน 400 ชุด โดยจำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ 1) ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของครูผู้สอนในสถานศึกษาอาชีวศึกษา ใช้สถิติการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) 2) ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหารของสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) 3) ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน สถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ 1. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารของสถานศึกษาของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร โดยใช้ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 การกำหนดค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)

ผลการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคล ผลการวิจัยสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 52.75 และเพศหญิง จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 47.25 กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 44.25 และส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 59.75 ข้อมูลเกี่ยวกับเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษาอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติงานในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 46 รองลงมา ปฏิบัติงาน

ในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 29.75 และ ลำดับสุดท้ายปฏิบัติงานในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3 จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.25

ปัจจัยทางการบริหารของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน ผลการศึกษาสรุปได้ว่าระดับปัจจัยทางการบริหารของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.37$, $SD = 0.58$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ปัจจัยด้านลักษณะสภาพแวดล้อม ($\bar{X} = 4.40$, $SD = 0.58$) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านลักษณะบุคคล ($\bar{X} = 4.38$, $SD = 0.66$) และลำดับสุดท้าย คือ ปัจจัยด้านลักษณะนโยบายการบริหาร และการปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.34$, $SD = 0.47$) ตามลำดับ

ประสิทธิผลการบริหารของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน ผลการศึกษาสรุปได้ว่าระดับประสิทธิผล ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.39$, $SD = 0.59$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีด้านการมีพันธกิจชัดเจน ($\bar{X} = 4.50$, $SD = 0.50$) รองลงมา คือ ด้านความเป็นผู้นำทางวิชาการ ($\bar{X} = 4.45$, $SD = 0.59$) และลำดับสุดท้าย คือ ด้านโอกาสและเวลาในการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.29$, $SD = 0.64$) ตามลำดับ

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารกับประสิทธิผลการบริหารของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยทางการบริหารมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลการบริหารของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ในระดับสูง ($r = 0.817$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายละเอียดความสัมพันธ์ ดังนี้

1. ปัจจัยทางการบริหารด้านลักษณะองค์การ พบว่า มีความสัมพันธ์ทิศทางบวกกับประสิทธิผลการบริหารของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ในระดับสูง ($r = 0.875$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ปัจจัยด้านลักษณะสภาพแวดล้อม พบว่า มีความสัมพันธ์ทิศทางบวกกับประสิทธิผลการบริหารของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ในระดับสูง ($r = 0.850$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ปัจจัยด้านลักษณะบุคคล พบว่า มีความสัมพันธ์ทิศทางบวกกับประสิทธิผลการบริหารของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ในระดับสูง ($r = 0.910$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. ปัจจัยด้านลักษณะนโยบายการบริหาร และการปฏิบัติ พบว่า มีความสัมพันธ์ทิศทางบวกกับประสิทธิผลการบริหารของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($r=0.779$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุปและอภิปรายผล

1. ปัจจัยทางการบริหารของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ปัจจัยด้านลักษณะสภาพแวดล้อมอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารอาชีวศึกษามีความรู้ความสามารถมีความพร้อมและศักยภาพในการปฏิบัติหน้าที่ด้านการบริหารงานสถานศึกษาความรู้ด้านหลักการและกระบวนการ และทฤษฎีทางการบริหารมาประยุกต์ใช้ในการบริหารการศึกษาสนับสนุนการสร้างบรรยากาศในห้องเรียน และในสถานศึกษาอาชีวศึกษา มีสื่อและวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนเพียงพอต่อความต้องการเปิดโอกาสให้ชุมชนร่วมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนด้านวัฒนธรรมท้องถิ่น ค่านิยม ความเชื่อ ความสามัคคีในหมู่คณะ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Steers (1977: 8) ได้กล่าวว่า ลักษณะสภาพแวดล้อมเป็นปัจจัยสำคัญและมีความสัมพันธ์ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การ ลักษณะสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์การในฐานะที่องค์การมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับสภาพการณ์ต่าง ๆ ที่กระทบการดำเนินงาน

2. ระดับประสิทธิผลการบริหารของสถานศึกษาภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ด้านการมีพันธกิจชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด อาจเป็นเพราะสถานศึกษา “คุณธรรมอัตลักษณ์ของสถานศึกษา” พฤติกรรมที่พึงประสงค์ของกลุ่มผู้บริหาร กลุ่มครูและบุคลากรทางการศึกษา และกลุ่มผู้เรียนด้วยความสมัครใจเต็มใจและโดยการมีส่วนร่วมของทุกคน คุณภาพผู้สำเร็จการศึกษาโดยให้ผู้สำเร็จการศึกษาเป็นคนดี มีคุณธรรมจริยธรรมตามอัตลักษณ์ของสถานศึกษาคุณธรรม มีความรู้ ความสามารถ ตามมาตรฐานการศึกษาวิชาชีพของหลักสูตรแต่ละระดับและแต่ละสาขาวิชา สาขางาน เป็นที่พึงพอใจของตลาดแรงงาน สอดคล้องกับแนวคิดของ Bennis (1989) ได้กล่าวว่า ความสามารถในการปรับตัวเปลี่ยนแปลงพัฒนาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ และความสามารถในการประสานสัมพันธ์ของสมาชิกในโรงเรียน เพื่อรวมพลังให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการปฏิบัติภารกิจ ซึ่งสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้กลุ่มผู้บริหาร กลุ่มครูและบุคลากรทางการศึกษาและกลุ่มผู้เรียน ดำเนินการตามโครงการคุณธรรม จริยธรรมตามอัตลักษณ์ของสถานศึกษา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของประสิทธิผลการบริหารของสถานศึกษา ด้านสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและเป็นระเบียบเรียบร้อย ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการพบว่าปัจจัยทางการบริหารมีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกับประสิทธิผลการบริหารของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ภาพรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ปัจจัยทางการบริหารด้านลักษณะองค์การมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลการบริหารของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับสูง คือ ด้านมีพันธกิจชัดเจน ด้านสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและเป็นระเบียบเรียบร้อย ด้านบรรยากาศที่มีการคาดหวังสูงในความสำเร็จ ด้านโอกาสและเวลาในการเรียนรู้ ด้านความเป็นผู้นำทางวิชาการ และ ด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับสถานศึกษา ทั้งนี้ เนื่องจากการจัดโครงสร้างของสถานศึกษา ได้แก่ การระบุแผนภูมิสถานศึกษาที่เน้นการกระจายอำนาจ สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ ระบุภาระหน้าที่ของบุคลากรในสถานศึกษาตามความชำนาญเฉพาะทาง มีการกำหนด กฎ ข้อบังคับ ในการทำงานเป็นลายลักษณ์อักษรที่ชัดเจน รวมถึงการใช้ทรัพยากรและเทคโนโลยีภายในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน ในการกำหนดวัสดุ อุปกรณ์ แหล่งเรียนรู้มาใช้ในสถานศึกษา ร่วมกับเครื่องมือ วิธีการ และเทคนิคของเครื่องจักรที่ทันสมัย ตลอดจนพัฒนาความของบุคลากรในสถานศึกษาในการใช้งาน เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สัมฤทธิ์ กางเพ็ง (2551) เรื่อง ปัจจัยทางการบริหารที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน: การพัฒนาและการตรวจสอบความตรงของตัวแบบผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำทางวิชาการ และโรงเรียนที่มีขนาดเล็กมีค่าเฉลี่ยรวมของปัจจัยในระดับปานกลาง ปัจจัยสมรรถนะขององค์การ ปัจจัยการจัดกระบวนการเรียนรู้ปัจจัยบรรยากาศของโรงเรียน และปัจจัยภาวะผู้นำทางวิชาการซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของปัจจัยทางการบริหารด้านลักษณะองค์การมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริหารของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน

ปัจจัยทางการบริหารด้านลักษณะบุคคลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลการบริหารของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับสูง คือ ด้านสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและเป็นระเบียบเรียบร้อย ด้านบรรยากาศที่มีการคาดหวังสูงในความสำเร็จ ด้านโอกาสและเวลาในการเรียนรู้ ด้านความเป็นผู้นำทางวิชาการ และ ด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับสถานศึกษา โดยด้านที่มีความสัมพันธ์ระดับค่อนข้างสูง คือ ด้านมีพันธกิจชัดเจน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสร้างให้ครูมีความผูกพันต่อสถานศึกษา ความเชื่อถือ การยอมรับของบุคลากรต่อเป้าหมายของสถานศึกษา มีความภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งในสถานศึกษา ประสบการณ์ในการดำเนินงาน ความตั้งใจในการปฏิบัติงาน ความเป็นมืออาชีพ มีความเสมอภาค ตลอดจนเสริมแรงที่หลากหลายเหมาะสมกับความต้องการของบุคลากร ก่อให้เกิดแรงขับเคลื่อนในการทำงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุตาพร ทองสวัสดิ์ และ สุจิตรา จรจิตร (2556)

เรื่อง การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยด้านผู้บริหาร ลักษณะผู้บริหารที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารสถานศึกษาต้องเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลและมีความเป็นมืออาชีพในการบริหาร และใช้กระบวนการบริหารที่ดี 6 รูปแบบ ได้แก่ การสร้างบรรยากาศ และสิ่งแวดล้อมเชิงวิชาการ การสร้างทีมงานหรือบริหารด้วยทีมงานที่ดีดำเนินการบริหารอย่างมีระบบ บริหารจัดการและสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ มีพฤติกรรมการบริหารที่ดี และนำระบบประกันคุณภาพมาใช้ในการบริหาร 2) ปัจจัยด้านกระบวนการบริหาร กระบวนการที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารประกอบด้วย 6 รูปแบบ ได้แก่ การสร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมเชิงวิชาการ การสร้างทีมงานหรือบริหารด้วยทีมงานที่ดีดำเนินการบริหารอย่างมีระบบที่ดี บริหารจัดการและสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ มีพฤติกรรมการบริหารที่ดี และนำระบบประกันคุณภาพมาใช้ในการบริหาร 3) ปัจจัยด้านครูที่มีประสิทธิภาพ และเอื้อต่อความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษาที่ดีจะต้องมีชีวสังคมที่ดี และมีความเป็นมืออาชีพในด้านการสอน รวมทั้งมีการบริหารการสอนที่ดีด้วยการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการสอน และการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน และกระตุ้นให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนการสอน และ 4) ปัจจัยด้านกระบวนการเรียนการสอน การจัดกระบวนการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการสร้างและพัฒนาพฤติกรรม การเรียนของนักเรียน และดึงผู้ปกครองมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของปัจจัยทางการบริหารด้านลักษณะบุคคลมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริหารของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน

ปัจจัยทางการบริหารด้านลักษณะสภาพแวดล้อมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลการบริหารของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับสูง คือ ด้านมีพันธกิจชัดเจน ด้านสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและเป็นระเบียบเรียบร้อย ด้านบรรยากาศที่มีการคาดหวังสูงในความสำเร็จ ด้านโอกาสและเวลาในการเรียนรู้ ด้านความเป็นผู้นำทางวิชาการ และ ด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับสถานศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากลักษณะสภาพแวดล้อม ทั้งบรรยากาศของสถานศึกษาและวัฒนธรรมของสถานศึกษานั้นมีผลประสิทธิผลการบริหารของสถานศึกษา สอดคล้องกับแนวคิดของ Hoy & Miskel (2005) กล่าวว่าผู้บริหารโรงเรียนพึงส่งเสริมบรรยากาศ องค์การที่เป็นสภาพที่ผู้บริหารรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะจากครู ให้ความจริงใจ ให้การยกย่องนับถือ ให้การสนับสนุนต่อการพัฒนาวิชาชีพ และให้ความเป็นอิสระในการปฏิบัติงาน การจัดสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและเอื้อต่อการเรียนรู้ การให้โอกาสนักเรียนมีส่วนร่วมอย่างมีความหมายการพัฒนาความร่วมมือและความสามัคคีการคงไว้ซึ่งทรัพยากรภายนอกที่มั่นคงในการส่งเสริมเป้าหมายของโรงเรียน และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบ้านและโรงเรียน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของปัจจัยทางการบริหารด้านลักษณะสภาพแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริหารของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน

ปัจจัยทางการบริหารด้านลักษณะนโยบายการบริหาร และการปฏิบัติมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลการบริหารของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับสูง คือ ด้านความเป็นผู้นำทางวิชาการ โดยด้านที่มีความสัมพันธ์ระดับค่อนข้างสูง คือ ด้านมีพันธกิจชัดเจน ด้านสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและเป็นระเบียบเรียบร้อย ด้านบรรยากาศที่มีการคาดหวังสูงในความสำเร็จด้านโอกาสและเวลาในการเรียนรู้ และด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับสถานศึกษาทั้งนี้เนื่องจากลักษณะนโยบายการบริหาร และการปฏิบัตินั้นสามารถช่วยกำหนดแนวทางการดำเนินงานของสถานศึกษาให้แก่ผู้บริหารสถานศึกษา ภาวะผู้นำเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของสถาบันการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นฤทธิ์ แสงสุขสว่าง (2552) ได้วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การของสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยรวม ทั้ง 4 ปัจจัยสามารถทำนายประสิทธิผลได้ร้อยละ 99.70 ปัจจัยระดับบุคคลสามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครมากที่สุดร้อยละ 99.30 รองลงมาได้แก่ ปัจจัยระดับนโยบายการบริหารและการปฏิบัติ ปัจจัยระดับสภาพแวดล้อม และปัจจัยระดับองค์การ ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาขนาดและทิศทางรายปัจจัยที่ส่งผลทางบวกแต่ละปัจจัยพบว่า โครงสร้างองค์การเทคโนโลยี สภาพแวดล้อมภายใน ความผูกพันต่อองค์การ แรงจูงใจ การติดต่อสื่อสาร และการปรับองค์การและนวัตกรรม ปัจจัยที่ส่งผลทางลบแต่ละปัจจัยพบว่า สภาพแวดล้อมภายนอก การสนับสนุนผลการปฏิบัติงานการกำหนดเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ และภาวะผู้นำ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของปัจจัยทางการบริหารด้านลักษณะนโยบายการบริหาร และการปฏิบัติมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริหารของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน

บรรณานุกรม

- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2543). **พรมแดนความรู้ด้านการวิจัยและสถิติ**. ชลบุรี: วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นฤทธิ์ แสงสุขสว่าง. (2552). **การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การ ของโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สัมฤทธิ์ กางเพ็ง (2551). **ปัจจัยทางการบริหารที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน: การพัฒนา และการตรวจสอบความตรงของตัวแบบ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุดาพร ทองสวัสดิ์ และ สุจิตรา จรจิตร. (2556). **การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารสถานศึกษา**. บทความวิจัย เสนอในการประชุมหาชาติใหญ่ วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 4, 10 พฤษภาคม 2556: 338 – 348.

- Bennis, W. G. (1989). **Managing the dream: Leadership in the 21st century.** Journal of Organizational Change Management, 2, 7.
- Gillham, David P. (2000). **Professional Staff and Parent Perceptions of School Effectiveness of Seventh – day Adventist K – Schools in the North America Division.** Retrieved July 6, 2016, from
- Hoy, W. K., & Miskel, C. G. (2005). **Educational Administration Theory, Research, and Practice.** New York McGraw- Hill. <http://www.thailis.uni.net.th/dao/printarticles.nsp>.
- Kangpheng s. (2004). **Administrative factors affecting school effectiveness : model development and validation.** A thesis for the degree of doctor of education in educational administration, Khonkaen University. (In Thai).
- Robbins, Stephen P. (1997). **Managing Today!.** New Jersey :Prentic-Hall.
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1977). **On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity.** Dutch Journal of Educational Research, 2, 49-60
- Seangsukswang. N. (2005). **Analysis of Factors Affecting Organizational Effectiveness Of schools in Bangkok.** Bangkok: Chulalongkorn University. (In Thai)
- Steers (1977). **R.M. Antecedents and outcomes of organizational commitment.** Administrative Science Quarterly.
- Thongsawat, S. and Jornichit, S. (2013). **Synthesis of research on influencing factors. Effectiveness of school administration.** Research papers presented at the 4th National and International Hat Yai Conference, May 10, 2013: 338 - 348. (In Thai)
- Wiraschai. N. (2000). **Boundary knowledge of research and statistics.** Chonburi: Burapha University College of Public Administration. (In Thai)